

REDACTIA
și **ADMINISTRATIA**:
Deák Ferenc-utca 35.

Articoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacției.
Concuse, inserțiuni și taxele de abonament se numără la adresa Administrației tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FORUM BISERICESC-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECĂ.

ABONAMENTUL:
Pe un an 10 coroane.
Pe jum. an 5 coroane.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 franci.
Pe jum. an 7 franci.

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 266.

Călătoriile de studiu.

Orice s-ar zice, între bătrâni și între tineri sunt contraste adânci. Noi cei tineri, stăm la începutul vieții, D-lor bătrânilor, la capătul ei. Fiecare bătrân e o carte cu multe pagini vesel și triste. Noi entuziaști și plini de nădejdi viguroase, ei sărmani peste cari au trecut atâtea ierni geroase, reci și gânditori. De căteori nu întâlnesci bătrâni albi și blâzni, cărora le place atât de mult liniștea și singurătatea. Sigur, că ei nu au nimica comun cu lumea în care se imbrâncesc oameni cu *vederi și gusturi noi*. Bătrânilor inclina spre liniște și spre armisitru cu viață, plină de aparențe înselătoare, pe când noi tinerii, suntem cuprinși de dorul de a munci și a învinge viață. Lunile de vară au ceva din puterea proprie adâncurilor de ape, dânsenele și chiamă în mod irezistibil pe bătrâni la odihnă, făcându-i atenții, că natura e ca un farmacist precis și sgârcit, care la orice doză de muncă cere o bună bucată de odihnă, atunci când omul ajunge către capătul vieții. Într-o frumoasă zi de vară te trezești, că bătrânilor pe cari ai fost obicinuit să-i vezi la un anumit timp, la un anumit loc, au dispărut, s-au impachetat frumoșel și au călătorit undeva departe, acolo unde totul e frumos și liniștit.

Frumos și folositor lucru e să călătoresc. Călătoriile prin locuri străine recrează trupul și sufletul omului și pentru aceea nouă ne cade bine, când vedem, că bătrânilor nostri se folosesc de acest elixir al vieții.

In vremurile de acum însă am dorit să-i vămuim pe bătrânilor nostri mai mult ca de obiceiu, anume i-am rugă, ca de astădată din liniștea inspirată și din învățaturile prinse pe acolo pe unde au umblat, în prețioasa lor vacanță, să ne deie și nouă ceva celor rămași acasă. Așa să călătorescă bătrânilor nostri și acolo să meargă unde vor putea să prindă noi noțiuni culturale. Recreația nobilă și frumoasă nici că se poate altcum închipui, decât ca să te întorci acasă de pe unde ai călătorit cu sufletul plin și limpezit de cunoștințe și îndemnuri noi. Ce bine și folositor ar fi dacă bătrânilor nostri ar începe să aducă prin observările lor, făcute în decursul

călătoriei, sânge nou în viața noastră și noi tinerii i-am urmă. O adevărată pacoste a vieții noastre culturale e că trăim ca niște Robinson-i. Viața forfotește și fierbe la alte neamuri și noi, cari suntem convinși, că bunul D-zeu e obligat să aibă o deosebită slabiciune pentru noi și din când în când să ne mai facă și câte un cadou, nu învățăm nimic. Pe când adevărul e acela, că bunul D-zeu ajută pe oamenii, cari muncesc din greu și cu putere de a se stăpâni pe sine. Bunul D-zeu nu dă nimic nimării fără muncă grea și onestă.

Mizeriile noastre de acasă, cari sunt multe la număr, numai de aceea suntem incapabili să le vindecăm, pentru că ne învățăm vecinic în unul și același cerc, trăim viața puișorului, care crede că afară de ghioacea în care stă el sgârcit, nu mai este altă lume.

Ce mult ar progresă viața noastră religioasă bisericescă și în general toată organizația noastră culturală în scurt timp, dacă în tot anul, bărbați de ai noștri, cu mintea și inima la loc, ar merge acasă la alte popoare, vara ori mai ales iarna, când toate instituțiile de cultură sunt în plinul activității lor. Intuiția este cel mai perfect mijloc de învățământ nu numai pentru copii, ci și pentru bărbați în vîrstă înaintată. Calea cea mai bună și cea mai scurtă e aceea, când te poți convinge din vedere și observarea proprie. Cari sunt acei membri valorosi ai clerului nostru de sus și jos, cari se cunoască nu aşa dintr-un articolaș de revistă, ori de vre-o carte de a treia mână, viața și organizația din celealte biserici autocefale, ori de alte biserici creștine, aşa de înaintate în cultură, din fir în păr. Suntem siguri, că ori căt am strigă apelul nominal, nu se va ivi nimeni. Așa, că nu e mirare, că la sinoadele și congresele noastre bisericii, reprezentanții clerului tacătarea peștilor, pentru că numai acei oameni ar putea să ieie cuvântul în multe chestiuni cu o autoritate incontestabilă și cu argumente sdrobitive, care ar cunoaște perfect și lumea din afară și ar ști cum lucră bunăoară biserică catolică, ori protestantă, ori o altă biserică autocefală. Durere, oameni de aceștia nu avem și chiar pentru că nu-i avem, va trebui să-i cerem, pentru că din contră, administrația și abilitatea de a in-

vestigă, vor face în biserică noastră același lucru cu duhovnicia ce a facut ariciul cu cărtița, când aceasta sărmâna cu bunătate i-a oferit conac.

Fundațiunile noastre de acum încolo să nu fie folosite numai pentru a crește în foarfele multe cazuri fără problematice, ci și pentru a da posibilitatea oamenilor celor din frunte, cari ne dirigă soartea noastră a celor mai mici, să umble prin lume și să meargă la isvoarele culturii religioase-bisericești.

Ori cum ar sta lucrurile de trist în biserică noastră, ne măngăiem, că nu numai clerul nostru și în special clerul superior, care va purta înaintea lui D-zeu și a istoriei responsabilitatea grea pentru starea bisericii, nu se mișcă de acasă, ci același lucru îl face și aşa numita creație a societății noastre. Avem oameni, cari s-au ridicat din cea mai neagră sărăcie la cea mai splendidă bunăstare, realizează venite anuale de zeci de mii de coroane. Întrebă-i însă, până unde au umblat în viață lor și o să vă întristați. Pentru ce nu merg atari oameni binecuvântați de D-zeu, cari nu mai știu ce e mizeria din an în an în țări străine, unde să adune mierea culturii, pentru ce nu cuceră atari oameni, cărora li-e dată posibilitatea Germania, Svitara, Olanda, țările scandinave. Câte snoiri, câte observări prețioase ar putea să ne aducă D-lor în tot anul, cum s-ar ridică văzând cu ochii nivelul tuturor instituțiilor noastre culturale. O nespus de mare importanță ar avea pentru cultura noastră profană și religioasă călătoriile de studiu, pe cari astăzi încă nu le facem și pe cari va trebui să le facem pe viitor.

Oameni de aceia, fie preoți, advocați ori medici, cari nu au cunoscut în viață lor alte drumuri, decât acela, care îl duceă de acasă la școală, nu vor putea nicicând să miște înainte carul culturii noastre. Un exemplu scos din viață reală și vom înțelege și mai bine, că ce înseamnă umblarea multă prin lume. În cutare comună s'a așezat cu vre-o cățiva ani mai înainte un jidanc sărac și urmîl, care astăzi este un om bogat și cu trecere. Tâlcul acestor ridicări nu este miraculos de fel. David, căci acesta îl este cîștîful nume, a stat vre-o cinci ani prin Hamburg, vre-o 5—6 ani prin Berlin și Viena și apoi s'a pogorîș într'un sat, unde oamenii cei mai inteligenți înălță și acum în aburii celui mai nesanatos romanticism estetic. Ce l'a costat deci pe simpaticul David, care și-a câștigat în lumea mare o comoară de cunoștințe și experiențe să tăvălească la pământ pe unii oameni, cari umblă și astăzi cu capul în nori.

Iubiți bătrâni, peste a căror suflete fermecile înșelătoare ale acestei lumi nu mai au stăpânire și cari va mulțumiți așa de bine, că după

un an de muncă să ședeți undeva între oameni necunoscuți sub un copac umbros pe o bancă de unde se deschid panorame admirabile, porniți-vă la drum și dela locurile voastre de cură faceți din când în când și câte o excursie la centrele de cultură și veniți acasă cu sufletul înoinit și întinerit, aducându-ne și nouă celor rămași acasă sfintii fiori ai pribegiei prin țări străine.

Rusticus.

Nr. 2361/1916.

Anunț școlar.

Se aduce la cunoștința celor interesati, că petițiunile de primire în institutul nostru teologic din Arad, pe anul școlar 1916/17, au să fie înaintate subscrisului Consistor cel mult până la 2/15 august 1916, instruite cu:

1. Atestat de botez dela parohie, strădat în timpul cel mai recent.
2. Testimonial școlar, prin care se dovedește că are pregătirea recerută prin regulamentul institutului.
3. Atestat de moralitate, dela oficiul parohial la care aparține, vidimat și de protopresbiterul tractual.
4. Atestat medical despre starea sanitată și înțregitatea membrelor corporale.
5. Dacă potențul dela absolvarea școalelor medii s-ar fi dedicat altrei carieri, ori a avut alta ocupație, atunci prin atestat dela oficiul parohial la care aparține, vidimat și de concernentul protopresbiter, are să dovedească ocupaționea și timpul petrecut dela ultima frecvență școlara până în timpul de față.
6. Certificat dela Comisiunea de asentare, spre dovedirea, dacă cu ocazia asentării s'a aflat apt ori nu pentru serviciul militar.
7. Petițiunile au să fie provăzute cu simbru de una coroană, ori cu atestat de paupertate.
8. Petenții sunt avizați a scrie corect și legibil locul ubicăriunei și posta ultimă, apoi să alăture și mărci postale recerute pentru a li-se putea trimite rezoluția în scrisoare recomandată.

Arad, la 9/22 maiu 1916.

*Consistorul gr.-or. rom.
din Arad.*

Mulțumită publică.

Tuturor prietenilor și cunoșeuților, cari din tristul prilej al trecerii la cele eterne ale neuității noastre lată Ioan Givulescu ne-au trimis cuvinte de măngăiere, pe această cale le exprimăm adâncile noastre mulțumite.

Jalnica familie.

Mulțumită publică.

Stângându-se lumina casei noastre, societatea românească din Arad și jur, precum și parobienii mei au ținut să ne aducă raze de măngăieri prin participarea la actul funebru al neuitării mele soții. Manifestarea simpatiei și a stimei pentru o soție model și adorată mamă dulce, a contribuit la alinarea neesprimabilei noastre dureri și ne-a întărit în resemnarea față de destinul creat nouă de Cel Atotpulernic. Părinților protopopi și preoți celebranți, publicului participant, precum și tuturora, care au binevoit să ne tălmăcească condolențele lor, le exprimăm adânc simțitele noastre mulțumite.

Mândruloc, la 23 maiu (1 iunie) 1916.

Iancu Ștefanu și fiii.

CRONICA.

O nouă blasfemie. A apărut în „Olcso könyvtár“ o broșură intitulată „Ságuna András“ de Moldován Gergely. În acea broșură Moldován Gergely, zice că vrea să înmormânteze legenda ce s'a format despre mărimea marelui nostru metropolit. Bisericește a fost un comisar al sărbătorilor în biserică noastră, — zice savantul din Cluj, — politicește un speculant, care a jucat roluri fațarnice în Budapesta și Viena pe socoteala poporului român, ca să ajungă la metropolie; caracter perfid grecesc, care a înșelat pe toată lumea pentru ajungerea scopurilor sale egoiste. Dacă Moldován Gergely profesorul din Cluj ex catedra și-ar debită exigențele sale științifice, le-am lăsat neamintite în pulberea celorlalte mucegaiuri literare ale savantului din Cluj. Dar el vorbește în numele gr.-catolicilor și a românilor — sigur uniți — ca un autorizat avocat al acestora. Ce zic la aceste Blajenii? Tendența proprie a broșurei lui Moldován Gergely este, să prezinte în umbra perfidiei pe idealul episcopului român, ca să sgudue încrederea în cei ce urmează tradiției lui Șaguna, anume în față alegerii metropolitane apropiată. O intrigă subțire a patronilor în a căror nume cântă acest vechiu diplăș toate cântecele false despre neamul românesc.

Deputați congresuali. Alegerile de deputați congresuali în districtul Consistorului dela Oradea-mare au dat rezultatul următor: Au fost aleși din cler: 1. Cercul Oradea-mare-Pestes: Vasile Mangra, vicar episcopal în Oradea-mare. 2. Cercul Tinca-Beliu: Nicolae Roxin, protopresbiter în Micherechiu. 3. Cercul Beiuș-Văscău: Andrei Horvat, protopresbiter în Oradea-mare. Mirenii: 1. Cercul Oradea-mare: Dr. Sever Barbura, jude-

la tribunalul din Oradea-mare. 2. Cercul Pestes: Dr. Dimitrie Mangra, avocat în Oradea-mare. 3. Cercul Tinca: Dr. Gheorghe Alexici, docent universitar, Budapesta. 4. Cercul Beliu: Dr. Ioan Iacob, avocat în Ceica. 5. Cercul Beiuș: Dr. Gavril Cosma, avocat în Beiuș. 6. Cercul Văscău: Desideriu Tempelean, primprestor în Văscău.

Bucurie familiară în casa domnitoare. Arhiducesa Zita, soția moștenitorului de tron Carol Francis Iosif, a născut miercuri un băiat. Nou născutul este al patrulea copil al părechei moștenitoare de tron. Cel mai mare este arhiducele *Francisc Iosif Otto*, născut în 1912, apoi arhiducesa *Adela* în 1914 și al treilea arhiducele *Carol Robert* în 1915.

Academicieni noi. În locul decedatului *I. M. Moldovanu*, prezent în Blaj, a fost ales membru activ al „Academiei Române“ în secțiunea istorică domul *Dr. Ioan Lupas*, protopresbiter în Săliște, fost membru corespondent al aceleiași secțiuni, iar membru activ în secțiunea literară a fost ales, în locul decedatului *Nicolae Gane*, marele poet *G. Coșbuc*.

Nici când n'a făcut Academia mai nimerte alegeri. Sincerile noastre felicitări Academiei și aleșilor ei.

Centrala băncilor. În Budapesta s'a făcut îoi constituirea „Centralei băncilor din Ungaria“. A fost ales consiliul de administrație, un comitet administrativ și comitetul de supraveghiere. Din comitetul administrativ face parte și domnul *I. I. Lăpușanu*, directorul băncii de asigurare din Sibiu, ca reprezentant al băncilor românești.

Oriți dela reprezentările cinematografice. Într-un comitat al Ungariei, în Moșon, s'a votat un regulament, prin care tinerii sub 15 ani sunt orizi dela cercetarea cinematografelor. Copiii pot fi de față la astfel de reprezentări, numai dacă sunt supraveghiați de părinți, de tutori, sau de învățătorii lor. Proprietarul cinematografului, în caz când a călcăt disperziile regulamentului, se pedepsește cu amendă și închisoare.

W † Titu Liviu Blaga. Corpul profesoral dela școală secundară din Brașov anunță astfel tristul caz al decedării colegului *Tit Liviu Blaga*: Cu adâncă durere susținează anunțăm tuturor prietenilor și culturii românești moartea iubitului și neuitătorului nostru coleg: *Tit Liviu Blaga*, profesor de matematică și fizică la școalele secundare române din Brașov, membru coresp. al secțiunii științifice a Asociației pentru literatura română și cultura poporului român, membru al Delegațiilor școlare din Brașov, al comitetului parohial din Brașov-Cetate etc. Întâmplăta la 12/25 maiu a. c. în clinica internă a universității din Budapesta, unde și căutase vindecarea boalei sale grele și îndelungate, fiind deabia în al 35-lea an al vietii sale și al 11-lea al funcționării sale ca profesor. Școalele noastre au pierdut prin moartea acestui distins coleg — a 5-a jertfă grea în timp de un an și jumătate, — o forță de o reală valoare pedagogică, iar știință și cultura românească pe un înțelegător și impulsiv cultivător al lor. Înmormântarea va avea loc în Orăștie, în 16/29 maiu 1916, înainte de amiază. Brașov, 13/26 maiu 1916. Corpul profesoral al școalelor secundare gr-or. române din Brașov.

1916
33
1881

Caz de moarte. Traian Moșot timp îndelungat econom la institutul nostru ped.-teol. a trecut la cele eterne. A fost un om de treabă, cunoscut înaintea preoției și învățătoriei crescută în seminar. D-zeu să-l odihnească în pace.

Concurs.

Pentru îndeplinirea postului învățătoresc din Boroșineu, se publică concurs, cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt:

1. Salar fundamental 1200 cor.; 2. pentru scripтурistică 12 cor.; 3. pentru conferințele tractuale 12 cor.; 4. pentru participarea la adunarea gen. inv. 20 cor.; restul de evartir și grădină 240 cor. Salarul peste suma fundamentală de 1200 cor., se va cere din vîstieria statului, de unde l'a avut și reposatul inv. Vasile Augustin.

Alesul învățător va avea să instrueze elevii din clasa designată de com. par., precum și pe cei de repetiție, la timpul său; va avea să instrueze elevii săi în cântările bisericești, să-i conducă la biserică în dumineci și sărbători și să conducă strana regulat.

Reflectanții sunt poftiți să înainteze recursele — adresate comit. par. din Boroșineu, — în terminul fixat, Preaon. Oficiu preșec gr.-or. român al lenopolei (Boroșjenő, com. Arad), ajustate ou următoarele documente: extras de botez; diploma de învățător; atestatele despre studiile premergătoare; atestatul de apartinență și eventualele atestate despre serviciile prestate până acum.

Reflectanții sunt poftiți a se prezenta în careva duminecă ori sărbătoare, din terminul concursual, în s. biserică din Boroșineu, spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Din ședința com. par. din Boroșineu, ținută la 8/21 maiu 1916.

Ioan Georgia
ppresb., preș. com. par.

Ioan Câprariu
not. com. par.

In conțelegeră cu: *Ioan Georgia* ppresbiter, inspector școl. conf.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea postului învățătoresc dela școală confesională din Bârsa, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt:

1. Bani gata dela comuna bisericească 1000 cor., iar competențele dela aceasta sumă în sus sunt asigurate ca întregire de salar prin rezoluțunea ministerială Nr. 70025/1915.

2. Cvartir corespunzător în edificiul școalei cu supraedificate și jumătate intravilan pentru grădină.

3. Spese de conferință 20 cor.

4. Scripturistica inv. 10 cor.

5. Dela înmormântări, la cari va fi poftit 2 cor.

De închîzirea și curățirea internă a locuinței se va îngriji învățătorul, iar de curățirea externă a locuinței, a salei de învățământ și de închîzirea salei comuna bisericească.

Alesul învățător este îndatorat să conducă strana, să instrueze elevii în cântările bisericești, să-i conducă și supravegheze în s. biserică regulat în fiecare duminecă și sărbătoare fără alta remunerație.

Reflectanții sunt poftiți să-și înainteze recursele adresate comitetului par. din Bârsa în terminul concursual Preaonoratului Oficiu ppbiteral din Buteni și ajustate cu următoarele documente: 1. Extras de botez. 2. Diploma de învățător. 3. Atestat de apartinență. 4. Atestat de serviciu, având să se prezinte sub durata concursului în vre-o duminecă ori sărbătoare în s. biserică din loc spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Din ședința com. par. din Bârsa, ținută la 20 martie (2 aprilie) 1916.

Miron Gucu
paroh, pres. com. par.

Eugen Halic
not. com. par.

In conțelegeră cu: *F. Roxin* ppbiter, insp. școlar.

—□—

3—3

Librăria diecezană Arad

(strada Deák Ferencz Nrul 35).

Mare depozit în ornate și recvizite bisericești (morânturi, prapor, cădelnițe, cruci, candelete, potire, litier, steluțe, miruitor, lingurițe, discuri, coperii etc.)

Prețuri moderate.

Serviciu prompt.

Birou de informații în Budapesta.

Dau informații în orice cauză ce se ține de Budapesta. Dau deslușiri referitor la rugările trimise la oricare ministeriu. Urgez rezolvarea cauzelor și rezolvare favorabilă.

Căștig informații grabnice și sigure. Căștig informații despre soldații perduți pe câmpul de luptă.

Mijloace tot felul de vânzări ori cumpărări.

L. Olariu

Budapestă, II., Margit-körút 50.